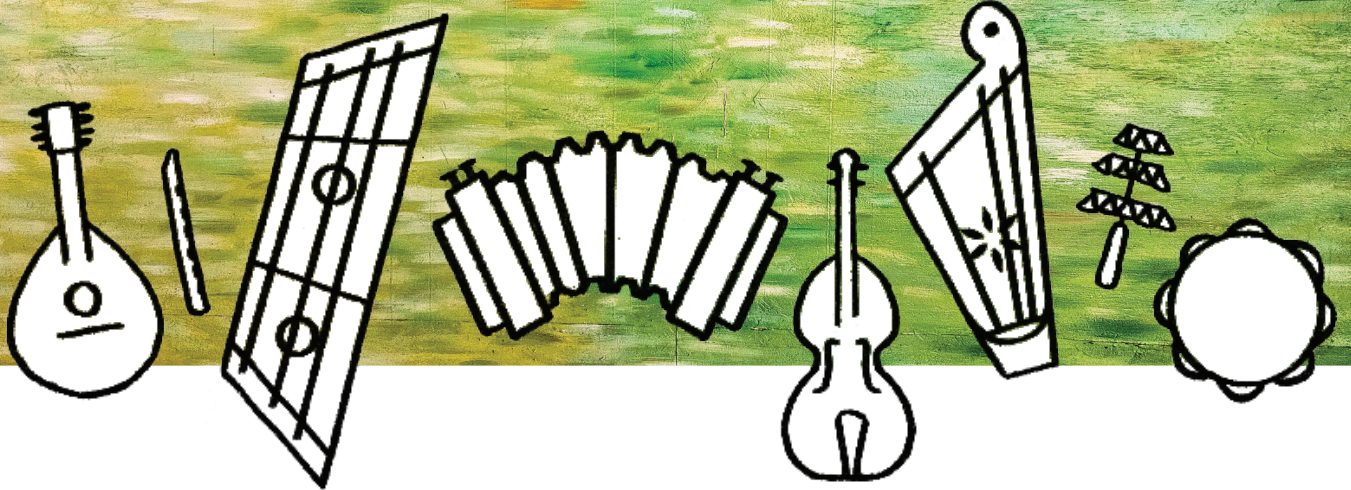

SKAŅO JUMS

Sveiki, 3x3nieki!

Mūsu gada gaidītākā nedēļa atkal ir klāt. Sveicam četrdesmit ceturtajā 3x3 nometnē Gaŗezerā!

Esam priecīgas vērot, kā garajos ziemas vakaros izsapņotās, vēlā pavasarī izplānotās lietas realizējas šī gada nometnē.

Maijai vislielāko gandarījumu sagādā nometnē satiktie cilvēki, Daigai - atkal pārliecināties, ka ir tik daudz labu cilvēku, ar kuriem omulīgi, labestīgi un latviski pavadīt laiku, Mārai - kopā būšana. Katra no mums šo sajūtu noformulē mazliet savādāk, bet mums visām šī nedēļā latviskā kultūrā ir mīļākā nedēļa gadā.

Lai nometni sagatavotu, paiet garas stundas, dažas lietas iet no rokas, dažas aizķeras. Mums ir paveicies, ka 3x3nieki ir atsaucīga tauta, apmēram puse no dalībniekiem kaut kādā veidā ir iesaistīti nometnes rīkošanā. Tikai kopā, katram no mums pieliekot savus talantus un prasmes, sanāk bagātas nometnes. Paldies jums visiem!

Šogad atkal mācāmies jaunas dziesmas, muzicēt, dažādus amatus un klausāmies pārskatus un pētījumus. Kur vēl citur mēs tik koncentrēti varētu to darīt?

Pārfrāzējot Gaŗezerā noklausīto - ir prieks strādāt organizācijā, kas vieno cilvēkus-, mēs teiktu: "Ir prieks strādāt nometnē, kas vieno cilvēkus."

Lai mums visiem skaista nometne, burvīgas draudzības un daudz jaunu zināšanu un prasmju!

Maija, Daiga un Māra

Apsveicu jūs 44. Garezera 3x3 nometnē un saku lielu, mīļu paldies nometnes vadītājām Maijai, Mārai un Daigai. Viņas ir lieliskas!!!

Paldies jums par to, ka esiet šeit. Katrs no jums ir svarīgs un vajadzīgs, katram ir ko dot, un katrs ir atbildīgs par to, ko saņems, jo ieguvums ir proporcionāls devumam. Jūs variet nodrošināt gandarījumu sev un veiksmi šai nometnei, piedaloties nodarbībās, daloties ar savu pieredzi, iniciatīvu, izdomu,

Apsveikums Garezera 3x3, 2024

zināšanām, ierosinājumiem, ar savu draudzību, atbalstu un pretimnākšanu. Arī pieliekot roku darāmam darbam. Neviens no mums par savu darbu algu nesaņem un arī negaida - kopš pirmsākumiem 3x3 ir darbojies tikai ar brīvprātīgiem darbiniekiem. Mūsu atalgojums ir gandarījums, ko sagādā labi padarītais darbs – gūst citi, gūstam mēs paši. 3x3 nav kaut kas, ko mums kāds gādā no augšas, to radam mēs paši, 3x3 saime.

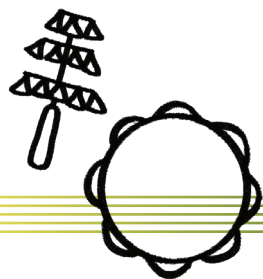
Mūs vieno kopīgas vērtības: latviskās – mīlestība un cieņa pret Latviju, latviešu kultūru, tautu un valsti, un cilvēciskās – cieņa pret cilvēku, atvērtība, pieņemšana, vienlīdzība, draudzība, savstarpējais atbalsts. 3x3 ir vide, kurā nešķirojam cilvēkus pēc vecuma, sabiedriskā vai finansiālā stāvokļa, šeit uzrunājam viens otru ar "Tu".

Kopš pirmās 3x3 nometnes Garezerā 1981. gadā, pasaulē ir

notikušas 288 nometnes/saieti, kopējais dalībnieku skaits ir pāri par 42 000. 2024. gadā saieti ir notikuši Melburnā (Austrālijā), Koknesē un Limbažos (Latvijā) un Bērzainē (Vācijā). Nākošnedēļ notiks 3x3 Īrijā, augusta beigās – Tērvetē (Kanādā). Mūsu saime ir plaša!

Novēlu jums baudīt šo nedēļu, mācīties, priecāties un justies, ka esiet ar savējiem!

Līga Ruperte
3x3 dibinatāja un
globālā koordinatore

Nometne sākās ar vakaru, kur iepazīnāties ar nometnes un ieviržu vadītājiem un dažādām nodarbībām, kas būs pieejamas nometnes laikā. Tie, kas pirmo reizi, varēja iegūt priekšstatu par 3x3 kārtību, lektoriem un nodarbību vadītājiem. Tie, kas atgriežas - varēja satikt draugus un noskaidrot, kurš atkal vadīs ko.

Ieva Johnson ar savu humora izjūtu iepazīstināja visus lektorus un nodarbību vadītājus, kā arī mūsu spējīgo administrāciju – Maiju Zaesku, Daigu Rūtiņu un Māru Lindi. Māra demonstrēja ideālo nometnieci: kājās 3x3 darinātas pastalas pie Ilzanes Grīnbergas, zeķes uzadītas pie Zintas Enzeliņas (vilnas zeķes varot vilkt pat vasarā,

jo tām pūšot cauri vējš ☺), brunči sašūti, josta noausta arī pie Zintas, pie krūtīm sakta, kas nokalta rotkaļu darbnīcā, vienā rokā māla krūzīte, kas izgatavota pie podniekiem, otrā rokā koka karote, kas izgrebta kokgriešanas ievirzē. Groziņā viņai esot gudrības, kas iegūtas no daudzu gadu pārrunu ievirzēm. Piemēram, kā pareizi jādīda pādīte, kādu apakšveļu valkājuši mūsu senči, kā dejojot bērudejas, kā izrakt pilskalnus ar Gunti Zemīti, kā suitu sievas sien trejdeviņus lakatus, par ebrējiem Latvijā, utt. Groziņā bijušas arī kūpinātas zirņu pikas, bet tās apēdušās.

Izrādījās, ka tieši šai dienā Mārai Lindei arī dzimšanas diena, un viņai par pārsteigumu pasniedza milzīgu kūku ar Garezera 3x3 iemīļotu zīmējumu.

P a g ā j u š ā gadā viena no iecienītākām lektorēm bija rakstniece Ingūna Bauere. Cerējām vēl nākotnē viņu iesaistīt, bet viņa šī gada janvārī aizgāja mūžībā. Viņai par godu n o d z i e d ā j ā m

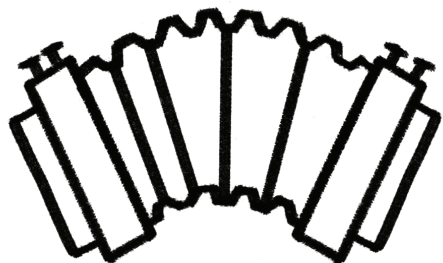
Iepazīšanās vakars

“Lai nu paliek šoruden” - Ingūnas iemīļoto dziesmu par Piebalgu.

Iepazīšanos beidza ar rotaļu “Vai Grapa kundze mājās?”.

Folkloras ievirze – Instrumentu spēle Latvijā

Folkloras ievirze vienmēr bijusi populāra 3x3, bet, cik mēs atceramies, tieši par instrumentiem nav runāts. Esam ļoti pateicīgi, ka etnomuzikologs Ilmārs Pumpurs ir atbraucis no Latvijas mūs iepazīstināt ar dažādiem instrumentiem, kas kādreiz spēlēti vai šodien tiek spēlēti Latvijā. Ilmārs pats priecājās, ka hobiju izdevies pārvērst par profesiju. Jau 80. gados folkloras kustības iespaidā viņš sācis interesēties par mūzikas instrumentiem. Izstudējis Kultūras akadēmijā un Mūzikas akadēmijā, viņš darbojās kā mūziķis, mūzikas skolotājs un instrumentu meistars. Kopā ar sievu Sandru Lipsku izveidojis biedrību “Skaņumāja”, par ko vairāk pastāstīsim nākamajā avīzē.

Ilmārs sāka nedēļu ar pārskatu par instrumentu spēles tradīcijām Latvijā. Tradicionālā kultūra mainās laika gaitā. Tā var pastāvēt pārmanitošanas procesā. Tika pieminēti pirmie pētnieki šajā jomā - A. Bilenšteins, A. Jurjāns un E. Melngailis. Interesanta bija instrumentu attīstības laika skala. Agrīnie latviešu instrumenti bija stabules, dūdas, raga taures, bet kopš 13. gs. arvien jaunas ietekmes mainījušas mūsu spēles tradīcijas – baznīcas mūzika, mūzika muižās, klejojošie muzikanti – prāģeri, līdz pat skaņas ierakstiem no visas pasaules.

Saistošs bija stāsts par prāģeriem. Kad sāka izirt muižniecības standarti, Čehijā Prāgas mūziķi meklēja jaunus mūzikas virzienus, un radās kapelas, kas bieži sastāvēja no ebrejiem. Grupā bija vairākas vadošās vijoles, viens pavadošais stīgu instruments, piem., cimbole, kāds pūšamais instruments un viens basa instruments. Šīs grupas nonāca arī Latvijā, kur tās ietekmēja latviešu mūziku.

Latviešiem mūzika bija svarīga, par ko liecina tas, ka paši gatavojuši instrumentus un apmācījuši bērnus. Ilmārs pastāstīja par vairākiem instrumentu paveidiem, ko varējām arī apskatīt uz vietas.

Otrās folkloras dienas tēma bija jaunāko laiku folklorā – ziņģes. Interesantākais ziņģu pētīšanā ir vērot, kā aizgūtās melodijas un teksti folklorizējas – tautā tiek pārveidoti pēc seno tautas dziesmu parauga.

Līdz nedēļas beigām ievirzē vēl pārrunās kokļu attīstību 20. gs. un tradīcijas un mākslinieciskās jaunrades sadursmi instrumentālajā muzikā. Viena diena būs veltīta praktiskam darbam – niedru stabulišu izgatavošanai. Pēdējā dienā Ilmārs pastāstīs par “Skaņumāju” un nemateriālo kultūras mantojumu – dzīvajām spēles tradīcijām.

Vijoles skaitījās smalks instruments, bet arī tās taisīja paši, kaut lielākā daļa no tautas vijolniekiem bija pilsētas amatnieki, kuriem bija vairāk brīvā laika.

Plēšu ermoņikas parādījušās 19. gs. sākumā Vīnē, un Latvijā ienāca vairāki šo ermoņiku tipi. Tām bija svarīgs arī izskats, ar skaistiem apkalumiem. Latvijā tika izgatavota leviņa ermoņika un pēc revolūcijas, kad Krievijā vairs negatavoja Pēterburgas ermoņikas, tās turpināja gatavot Latvijā un Lietuvā.

Cītara ir stīgu instruments, kas izveidojies viduslaikos, bet tika vienkāršots 19. gs. vidū. Cītaras esot bijušas dažnedažādas, un zināms paveids, kādu izgatavo un joprojām spēlē tikai Latvijā.

Mandolīnas kļuva populāras visā pasaulē, kad tās sāka skaņot ar “skrūvītēm”. Tās esot ieguvušas popularitāti, jo tās ir viegli iemācīties. Redzējām foto no vesela latviešu mandolīnu orķestra Brazīlijā.

Lūk, kā latvieši pārmainījuši Vecā Stendera dzejoli/dziesmu:

Stendera oriģināls:

*Pie upmalas uz noleiju
Viens raibais tauriņš skraidīja,
To meitene ķert gribēja,
Kā traka skrien pēc putniņu.*

*Kā traka pakaļ skriedama,
Pie upes krasta tikusi,
Tā nabadzīte nejauši
Iekš upes iekrīt dziļumā.*

*Iekš dziļas upes kritusi,
Jau brēc – tad lielā steigšanā
Labs dižans puisis pieskrēja
Un izvelk drīz to meiteni.*

Tautiskots variants:

*Pa lielceļu, gar upmalu
Viens raibais tauriņš skraidīja.*

*Un meitiņa kā muļķīte
Skrien pakaļ raibam tauriņam.*

*Un skriedama pēc tauriņa,
Tā ieskrien dzelmes dziļumā.*

*Tā ieskrien dzelmes dziļumā
Un sauc, lai nāk tai palīgā.*

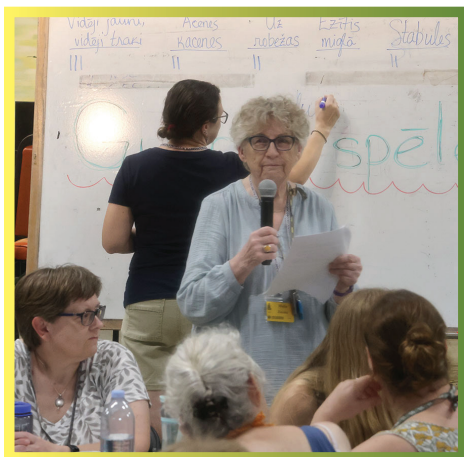
*Šeit gadījās kāds jauneklis,
Kas izvelk to no dziļuma.*

Gudrišu spēle

Aspazija bija populārs temats), ģeogrāfiju, vēsturi, valodu, sportu, folkloru, 3x3 un šo to citu. No grūtākajiem jautājumiem bija: *Kas ir vistene?*, *Kura pilsēta Latvijā ir vistālāk ziemeļos?*, *Kā sauca Forda modeli, ko ražoja Rīgā 1937-1940?* Strīdi izcēlās par to, no kurienes nācis Kristaps Porziņģis - dzimis un audzis Liepājā, bet dzimta no Alsungas.

Beigās ar 21 punktu uzvarēja komanda **Saplisusī taure. Vidēji jauni - vidēji traki** bija ļoti lustīgi pēdējās vietas ieguvēji. Vakara beigās visi bija ieguvēji – patrenējuši smadzenes un kaut ko iemācījušies.

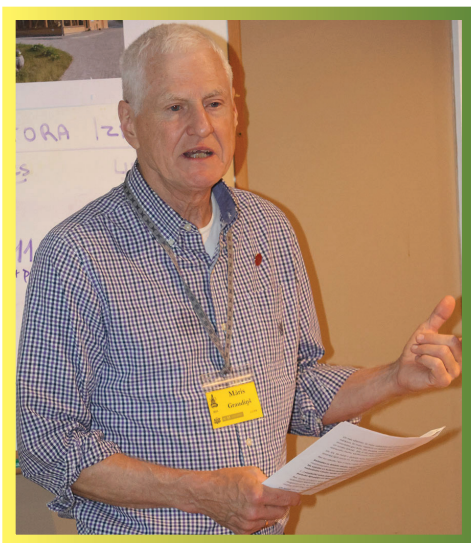

Gudrišu spēles vakars vienmēr jautrs un labs veids, kā labāk iepazīties ar citiem trīsreiztrīsniekiem. Vakaru vadīja Maija Zaeska ar savu palīdzi Pannu Melno (reizēm arī pazīstamu kā Zintu Poni).

Dalībnieki sasēdās pie galdiem un izveidoja komandas. Katra komanda izvēlējās savu nosaukumu: **Vidēji jauni - vidēji traki, Acenes kacenes, Uz robežas, Ezītis miglā, Stabules, un Saplisusī taure.** Tad tika uzdoti jautājumi katrai komandai pēc kārtas. Ja komanda nevarēja atbildēt vai atbildēja nepareizi, tad deva iespēju nākamai komandai sniegt atbildi. Panna reģistrēja punktus.

Jautājumi bija gan viegli, gan grūtāki. Tēmas par Latviju un latviešiem skāra literatūru (Rainis un

Otrdienas vakara programma bija veltīta politikai. To vadīja Māris Graudiņš ar meitu Viktoriju Graudiņu. Māris Graudiņš ir vispasaules latvietis - dzimis Zviedrijā, dzīvojis Amerikā, Kanādā, Latvijā un vēl četrās Eiropas zemēs. Aktīvs trimdas sabiedrībā, tika ievēlēts 5. Saeimā Latvijas Ceļa partijā, nodibināja vienu no pirmajām PR firmām, 12 gadus vadīja Eiropas Parlamenta informācijas biroju un, pēc iešanas pensijā, atgriezās Rīgā un nodibināja politisko partiju Progresīvie. Tagad lasa lekcijas Ekonomikas augstskolā (Rīgā). Viņš visvairāk lepojas par Baltijas brīvības un miera kuģa ak-

ciju 1985. g., kas tika pieminēta 2000 rakstos pasaules avīzēs un medijos. Māris uzskata, ka politika ir svarīgs līdzeklis ceļā uz labāku un taisnīgāku dzīvi Latvijā. Viktorija dzīvo Latvijā kopš 2010. gada. Viņa darbojas ar finanšu tehnoloģiju un "Start-up" uzņēmumiem kā sabiedrisko attiecību speciāliste. Viņa darbojas partijā Jaunā Vienotībā.

Kaut Māris ar Viktoriju apskatīja tās pašas problēmas ko ievirzē, šoreiz tās bija plašākai publikai, un iesākumā Māris deva filozofisku pārskatu, sākot ar 2018. g. pieņemtās Satversmes vārdiem: "(...) lai garantētu latviešu nācījas, tās **valodas un kultūras pastāvēšanu** un attīstību (...), nodrošinātu **Latvijas tautas un ikviena brīvību** un sekmētu **labklājību**. (...) aizstāvēt valsts intereses un **veicināt vienotas Eiropas** un pasaules **ilgtspējīgu** un demokrātisku attīstību." Pat Rainis savā tekstā "Daugava" atbastījis "brīvu tautu kopību". Tā kā Latvija ir daļa no Eiropas Savienības, tai jāmainās visam līdzī, un pārsteidza fakts, ka 85% no Latvijas likumiem nosaka ES.

Māris pieminēja visus problēmu laukus, ko jau minēja ievirzē, bet tad vērsās pie klausītājiem, lai nobalsotu par to, kuras problēmas viņiem šķiet vissvarīgākās. Kaut bija ļaudis, kas, līdzīgi kā Latvijā, domāja, ka drošība ir nopietnākā problēma, tomēr šai grupai svarīgākās problēmas likās demogrāfija un nabadzība/nevienlīdzība. Izvērsās dedzīgas pārrunas par atbalstu ģimenēm un bērniem.

Nabadzību risināt bija grūtāk, bet pieminēja, ka tiks mainīts nodokļa likums. Vēl tika apspriesti vairāki piemēri par smadzeņu noplūdi no Latvijas, un to, ka pietiekami netiek pieņemti darbā augsti kvalificēti latviešus no ārzemēm.

Vakaru beidza ar pozitīvu noskaņu, jo dalībnieki piekrita, ka Latvijā ir laba dzīve, sevišķi - daudz veselīgāks ēdiens kā Amerikā.

Kādi vārdi, tādi uzskati

Spuru Atis jau otro reizi 3x3 virza ievirzi par to, kā vārdi ietekmē uzskatus. (Atis sevi uzskata par "facilitator", nevis vadītāju.) Atis stāstīja, kā vidusskolā viņam piedāvāja "Personal Power" klasi, kur viņš pirmo reizi mācījās par meditāciju, elpošanu, uzmanību (mindfulness) un vārdu izvēli. Tā doma, ka, ja klasesbiedrs pasaka ko nejauku, pašam ir izvēle, kā reaģēt – tas bija kas jauns. Izdzīvojis grūtus laikus, Atis tagad strādā garīgās veselības laukā un piekopj daudz no tā, ar ko viņu iepazīstināja vidusskolas klasē.

Vārdiem ir spēks. Mēs nevaram iespaidot notikumus vai to, kā citi cilvēki ap mums uzvedas, bet mēs varam kontrolēt, kā mēs reaģējam. Ja ar mums kaut kas nepatīkams ir

noticis vai saprotam, ka sākam par ko uztarukties, tad labi ir vismaz apzināties, ka kaut kas mūs traucē. Atis ir atradis, ka labs veids, kā pievērst uzmanību savai reakcijai, ir par to rakstīt. Viņam palīdz vispirms uzrakstīt notikumu – kā emocionāli to ir uztvēris, droši vien negatīvi. Tad viņš apraksta notikumu tikai ar faktiem. Beidzot apraksta to no pozitīva, plašāka viedokļa. Ievirzē pārrunājām, ko varam no tā mācīties.

Dalībnieki sāka pārrunāt vārdu izvēles. Piemēram, bet un un. Ja priekšniece saka "tu esi labi veikusi šo projektu, bet..."; tad jau aizmirstam, ka esam dzirdējuši ko labu par sevi un gaidām to negatīvo, kas parasti nāk aiz bet. Ja bet vietā lieto un, tad negaidām neko negatīvu un uztveram norādījumu labāk. Tika pārrunāti bet dažādos apstākļos, un ir reizes, kad tas tomēr ir piemērots. Citi piemēri bija ar lūdzu un neparko un vajag, vajadzētu un varētu.

Viens Ata ieteikums bija atšķirt cilvēku no tā darbības. Vispazīstamākie ir izteicieni par bērniem – palaidnis, muļķis, sliņķis. Šo vārdu vietā varētu teikt bērns, kas izdarījis nedarbu, nezināja atbildi, neizdarīja darbiņu. Daudzi pētījumi norāda, cik viegli ir nosist bērnam pašapziņu. Tas attiecas arī uz pieaugušajiem - ne dzērājs, bet tas, kurš dzer, ne hipijs, bet tas ar gariem matiem. Mums jāuzmanās, kā paši sevi aprakstam, ka neesam "tādi" uz mūžu, bet varam sev piedot, esam ko izdarījuši un darbību varam mainīt.

Sarunās piedalījās viena dalībniece no Latvijas, kura reizēm deva drusku atšķirīgu perspektīvu. Piemēram, latvieši "mēra septiņas reizes, griež vienu", kurpretī amerikāņi mēra tikai divas reizes. Tas attiecas arī uz to, kā kādam atbildam.

Vēstures lekciju cikls

Diemžēl vēstures ievirzes iecerētā vadītāja nevarēja ierasties un tās vietā 3x3 vadītājas savirknēja lekciju ciklu par dažādām tēmām.

Pirmdien Māra Linde stāstīja par kokļu vēsturi, sevišķi kā tās attīstījušās trimdā, jo pati ar Daci Veinbergu jau vairākus gadus pēta un meklē trimdā gatavotas kokles. Jānis Norvilis 20. gs. 30. gados atsāka kokļu spēlēšanu un sāka mazpulkiem gatavot vienveidīga lieluma kokles - tādu viņš arī paņēmis līdz trimdā. Pirmais kokļu ansam-

blis trimdā bijis 20. gs. 50. gados Austrālijā, bet pazīstamākais bija Ņujorkas kokļu ansamblis Andreja Jansona vadībā, kas izdeva četras plates. Ir izdotas divas kokļu mācību grāmatas. Trimdā esot bijuši 50 cilvēki, kas gatavojuši kokles un rēķina, ka izgatavots vismaz 4000 kokļu. Palikuši tikai daži, kas ārpus Latvijas gatavo kokles, bet tagad iespēja ir tās pasūtīt no Latvijas – pat trimdas kokles, kas noskaņotas mi mažorā, nevis do mažorā kā Latvijas kokles. Arī Latvijā kokļu kultūra ir uzplaukusi un ir iespējams pat aizbraukt un uztaisīt pašam savu kokli. Komponisti komponē mūziku koklēm – un lekciju beidzām ar vairākiem piemēriem no dziesmu svētkiem.

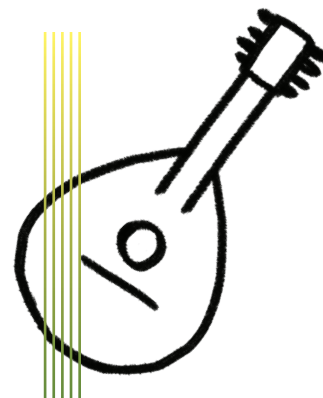
Otrdien Daiga Rūtiņa ar Lilitu Spuri un Māru Lindi novadīja pārrunas "Tava daina, mana daina". Toronto dziesmu svētkos dievturu

daudzījumā dalībnieki dalījās ar savām mīļākām tautas dziesmām un paskaidroja, kāpēc tās viņiem tuvas un mīļas. Dažiem tās ir palīdzējušas tikt cauri grūtiem dzi-

ves posmiem, citi dziļāk izpratuši kādu pazīstamu tautas dziesmu. 3x3 dalībnieki dzirdēja dažus šos stāstus un paši dalījās ar savām iemīļotajām dziesmām.

Trešdien Anita Millere stāstīja par Latvijas Nacionālo bibliotēku (LNB), kas šomēnes svin savu 105. dzimšanas dienu. Anita dzimusi un augusi Amerikā, bet dzīvojusi Latvijā 90. gados, arī 2015. gadā, kad viņa iepazinusi ar LNB – Gaismas pili. Viņa rakstījusi pētījuma darbu par cenzūru un stāstīja par bibliogēnociņu un specifondiem. Jaukāk stāsts ir par Gaismas ceļu, kur 2014. gada janvārī tauta sastājusies ķēdē un pārvietojuši grāmatas no vecās uz jauno bibliotēku (1.25 jūdzes), sniedzot tās no rokas rokā.

1/2 X 1/2

Pirmdienas pusreizpus nodarbības mēs sākām ar iepazīšanās spēlēm. Mums lūdza nākt palīgā rotaļu vakarā. Gājām rotaļās, lai paši tās atkārtotu un varētu mācīt citus. Tālāk apguvām pirmos soļus orientēšanās mācās – kā lietot orientēšanās kartes un kompasu, ko nozīmē simboli. Ar Mirdzas Avenas palīdzību izvēlējāmies latviskas zīmes un sākām tās izšūt uz krekliem. Pēcpusdienā bijām pludmalē kopā ar mazlāčīšiem.

Otrdien viesuļvētras dēļ viss sākās drusku vēlāk. Mums bija darba pilnas rokas – rotaļājāmies, šūvām un krāsojām lielo 3x3 zīmi kopējai fotogrāfijai, tad gājām pārbaudīt orientēšanās prasmes dabā. Daži šķita jau pieredzējuši, citi sekoja. Pirmie seši punkti tika veiksmīgi atrasti. Visi 3x3nieki tiks laipni aicināti piedalīties foto orientēšanās spēlē.

Laima Zvilna

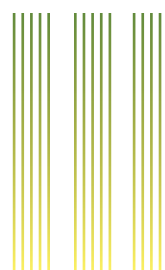

Mazlācīši

Mēs esam mazlācīši! No rīta, tiekamies Sprīdišos un kopā spēlējamies latviskā vidē. Kopā ar Mirdzu taisam somiņas un zīmējam latviskus rakstus. Mācāmies par mūzikas instrumentiem, klausāmies latviešu mūziku un taisām velna bungas, lietojot pastaigā atrastus materiālus. Pēcpus-

dienās, esot pludmalē, ceļam smilšu pilis, ejam rotaļās un baudām dabu. Vissvarīgākā lieta ir tā, ka visi priecājamies latviešu valodā.

**No skolotājām
Sandijas, Līvas,
Mitas**

Visām 3x3 nometnēm ir kopēja mājas lapa – www.3x3.lv
 3x3 Garezeram ir Facebook lapa - /3x3Garezers
 Instagram profils - @3x3Garezers

Viesuļvētra

Otrdien brokastlaikā pienāca brīdinājums par visuļvētru un visiem bija jāpārceļ brokastis uz Kalpaka zāli. Vēlāk, pa ceļam uz Garezeru, varēja redzēt, kā cītīgi strādāja koku zāgētāji.

3x3 pateicas par ziedojumiem!

Kopā no indivīdiem \$770

- ❖ Anda Prātiņa
- ❖ Astra Māliņa
- ❖ Ilze & Kārlis Čēčeri
- ❖ Ilze Bērziņa
- ❖ Ivars Zemmelis
- ❖ Jānis Zeltiņš
- ❖ Līga Gonzales
- ❖ Līga Schubach
- ❖ Valdis & Austra Liepas

Sevišķi pateicamies Latvijas Republikas Kultūras ministrijai par 3x3 nometnes atbalstu ārzemēs.

Kultūras ministrija

Redakcija: Maira Bundža, Sams Knochs, Sandra Lipska

Raksti, ja nav atzīmēts citādi: Maira Bundža

Foto: Sams Knochs, Sandija Linde, Ilga Rūtiņa, Guntis Zvilna, Maira Bundža, Rachel Daughtry

Galvas zīmējums: Alma Pumpure

Video Projekts

Dokumentālā stilā video projekts intervējot dalībniekus par 3x3 pieredzi. Tiem, kuri ir pirmo reizi nometnē, tiem kuri ir vairākus desmitus gadus piedalījušies, un visiem pa starpu! Ja vēlies runāt par savu pieredzi nometnes laikā, var pienākt klāt Ilgai Rūtiņai vai Madarai Lindei. Var arī atsūtīt e-pastu un pieteikt interesi: rutinu.ilga@gmail.com

